

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Jeg tror ikke, at man på nuværende tidspunkt kan afvikle vareforsyningsloven. Nu siger det ærede medlem hr. Weikop, at han allerede i fjor forudsagde, at man ville kunne undvære vareforsyningsloven i 1954; jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at det ærede medlem allerede på det tidspunkt var klar over, at der ikke ville være en konservativ handelsminister i 1954, for hvis der havde været det, ville han nok have været meget varsom med at afskaffe vareforsyningsloven på dette tidspunkt. Jeg tror ikke, det vil være fornuftigt at afskaffe loven nu, men jeg vil meget gerne være med til at drøfte, om det er sagligt begrundet at foretage visse ændringer i den med det formål at nå til en friere samhandel, at billiggøre produktionen og skaffe billigere varer til den danske befolkning uden at gribe forstyrrende ind i landets almindelige produktion og økonomiske forhold.

Jeg kan tilsige mit partis velvillige indstilling til en videre drøftelse af sagen i et udvalg.

Aksel Larsen: Vor stilling til vareforsyningslovens fortsatte eksistens og til dens eventuelle formulering i fremtiden vil være betinget af den måde, den bliver administreret på. Såvidt jeg kan bedømme det, har vareforsyningsloven i de senere år mere og mere været anvendt til at liberalisere praktisk talt al mulig import vestfra og til at hindre eller i hvert fald bremse mest muligt eksporten til Østeuropa. Jeg tror ikke, at en sådan anvendelse af den bemyndigelse, som regeringen i sin tid har fået af rigsdagen under helt andre forhold, stemmer med Danmarks interesser. Ved en tidligere lejlighed har jeg gjort opmærksom på, hvor skadeligt det i grunden er for Danmark at deltage i de såkaldte vestlige liberaliseringsbestræbelser, som er anordnet eller dikteret af Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisation. Det har ført til, at medens en række vesteuropæiske lande selv giver pokker i deres formelle forpligtelse til at libe-

ralisere deres import, og medens en række vesteuropæiske lande gør, hvad de kan for at lægge hindringer i vejen for Danmarks eksport til dem, åbnes Danmark for en uhyre stor import fra de pågældende lande, hvilket dels får valutamæssige følger for landet og dels beskæftigelsesmæssige følger herhjemme. Det er meget godt at tale om almindelige liberaliseringsprocenter, men når statshandel er undtaget fra den anordnede liberalisering, betyder det ikke så meget, om f. eks. England kan opvise en høj liberaliseringsprocent.

Løvrigt fremgår følgerne for Danmark af den hidtidige måde at styre udenrigshandelen på tilstrækkeligt af de officielt tilgængelige tal for Danmarks eksport i løbet af 1953, sammenlignet med 1951, og af Danmarks import i løbet af 1953, sammenlignet med 1951. Der var 1951—53 en ret betydelig stigning i eksporten af landbrugsprodukter, navnlig til England. Det hang naturligvis sammen med den almindeligt stigende landbrugsproduktion, og det gav sig i penge, udtrykt i danske kroner, udslag i følgende summer.

I 1951 blev der til England eksporteret smør, æg og bacon for 1 521 mill. kr. I 1953 var beløbet steget til 2 049 mill. kr. Andre varer blev i 1951 eksporteret til England for 703 mill. kr., men dette tal var i 1953, altså 2 år senere, faldet til 443 mill. kr. Til det øvrige Vesteuropa faldt eksporten som helhed fra 2 166 mill. kr. i 1951 til 2 120 mill. kr. i 1953, medens vor eksport til andre lande i tidsrummet fra 1951 til 1953 steg fra 1 396 mill. kr. til 1 561 mill. kr.

Det viser sig altså, at stigningen i eksporten til Vesteuropa kun vedrører landbrugsprodukterne i kraft af ganske særlige omstændigheder, medens der for alle øvrige varegrupper vedkommende er tale om et fald i eksporten til Vesteuropa, og det kommer naturligvis til at gå ud over alle andre erhverv end landbrugererhvervet herhjemme, og det kommer til at gå ud over beskæftigelsen herhjemme. Der er derimod